

# Jak se DHS může stát chronickým

written by Vladimír Bartoš | 9. 1. 2026

Nicolas Barro

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

Když mluvíme o opakujících se konfliktech, obvykle máme na mysli dřívější konflikt, který byl vyřešen, ale později se za podobných okolností znovu objevil.

Lokální recidiva však popisuje jiný mechanismus: jedná se o situaci, kdy samotný symptom – vzniklý během fáze hojení předchozího konfliktu – znovu vyvolá stejný typ konfliktu.

## **Příklad 1: Konflikt odloučení (separační konflikt)**

Předpokládejme, že prožívám konflikt odloučení. Ve fázi hojení reaguje moje kůže vyrážkou. Pokud lidé v mém okolí věří v nakažlivé nemoci, mohou se mi kvůli této vyrážce vyhýbat. Jejich vyhýbání se pak vytváří nový pocit odloučení. Tímto způsobem samotný symptom hojení vyvolává opakování původního konfliktu – tento proces se stává samoudržujícím.

## **Příklad 2: Konflikt sebehodnocení**

V konfliktu sebehodnocení je fáze hojení často doprovázena bolestí kostí, kloubů nebo pojivových tkání. Pokud jsem se původně cítil nedostatečný nebo neschopný, bolest, kterou pociťuji ve fázi hojení, může fyzicky omezit mé schopnosti. Toto omezení může posílit stejné pocity nedostatečnosti: nemůžu podávat výkon, proto nejsem dost dobrý. Tímto způsobem mohou samotné symptomy hojení vyvolat nový konflikt sebehodnocení.

Proč ne každá fáze hojení vytváří nový konflikt?

Ne každý proces hojení spouští nový biologický konflikt. Rozhodujícím faktorem není přítomnost samotných symptomů, ale význam, který jim přisuzují. Pokud interpretují své symptomy jako důkaz slabosti, selhání, postižení nebo nehodnosti, mohou vyvolat recidivu.

- Pokud můj systém přesvědčení zahrnuje představu o nakažlivé nemoci, mohu se kvůli svým symptomům cítit vyloučený.
- Pokud věřím v degenerativní onemocnění kloubů, mohu bolest kloubů interpretovat jako známku stárnutí nebo invalidity.

Nejsou to tedy samotné symptomy, ale přesvědčení a interpretace kolem nich, které určují, jestli vznikne nový konflikt.

## **Jiný přístup k symptomům**

Klíč spočívá v tom, jak vnímáme nevyhnutelné symptomy hojení. Nemusí být příjemné, ale pokud je přijmu jako přirozené známky hojení a ne jako hrozbu, je mnohem méně pravděpodobné, že vyvolají nový biologický konflikt. Naopak, zakořeněné lékařské přesvědčení může přirozené procesy hojení proměnit v opakující se chronické cykly, které se samy spouštějí.

Toto pochopení také objasňuje, proč určité léčby – fyzioterapie, regenerativní terapie nebo dokonce placebové operace – mohou tento cyklus přerušit: mění vnímání a přesvědčení jedince ohledně symptomů a přerušují tak samospouštěcí smyčku.

## **Nejen konflikty sebehodnocení**

Lokální recidiva se neomezuje pouze na sebehodnocení. Jakýkoli typ konfliktu se může prostřednictvím tohoto mechanismu stát samoudržujícím. Například v konfliktech sousta mohou symptomy hojení, jako je průjem nebo nadýmání, vést člověka k přesvědčení, že v něm zůstalo něco škodlivého. Tato interpretace – „něco toxického je uvnitř mě a musí být vyloučeno“ – může sama o sobě vyvolat nový konflikt v zažívacím systému a cyklus tak pokračuje.

## **Další texty ke studiu:**

[Začarovaný kruh](#)

[Kolektivní masová psychóza přesvědčení – Proč jsme nemocní?](#)

[Opakování \(recidiva\) konfliktu](#)

---